

ચાર આના

હબે-અનાર યાને મોતીની માળા.

Reg No 185

૧૨૯૨૪

૭૮૬

ગઝલે-મુમતાઝ-કવ્વાલી—

સુનાઉં ક્યા બાત અય સખીરી કે કીસીને નૈનન દીખા કે મારા,
કહે હૈ સબ જગ જીસે **મોહમદ** ઉસીને નેહા લગાકે મારા.
જોહો સખીરી **મદીને** જાના તો બાત ઈતની તુ પુછ આના,
ખતા હુઈ અયસી ક્યા બતાઓ કે મુજકો દુખમેં ફસા કે મારા.
નગર નગર મયને છાન ડાલા ન મીલા અબતક વોહ મેરા પ્યારા.
જો ભાગ જાગે મોહે સખીરી, તો રેન સુપનેમેં આ કે મારા.
મીલા મુઝે રંગ મય કેદકી કે લેકે દીલભી કભી ન પુછા.
જોકી હૈ **મુમતાઝ** ઉસીને ચીપાં, તો આંખેં ચમકો દીખા કે મારા.

નઈ-ગઝલ—મુખમ્મસ—

અચ્છે પીયા વોહ તેરા ખયાલે હિંદમેં જીયા ઘભરાવત હય,
બીરહાકી બયરન દરસકી પ્યાસી, કાહેકો મોહે તડપાવત હય.
અદંગ ફેંકદે ઝાલીમ, જરા જફાકે લીએ,
ઈધરભી એક નજર ચશમે સુરમાસાકે લીએ.
તું હુસ્ને ખુદા દાદકી અદાકે લીએ,
નકાબે રૂખસે ઉઠાદે ઝરા **ખુદાકે** લીએ.

મરીત પીઆ કભી ન કીનો નીસદીન મોહે સતાવત હય.
મઝાહી કયા હય મહોબતમેં બેવફાઇ કા.
યે તર્જ ખુબ નીકાલા હય દીલ રૂબાઇ કા.
દીખ્યા મદીને કો અબ વકત હય [illegible]સાઈ કા,
ઉઠા [illegible] કે [illegible] કે કહે સદકા તેરી [illegible] ખુદાઇ કા.
તુહી સબકા ખેવનહારા, કાહેકો દેર લગાવત હય મેરે અચ્છે પીયા.
તુહી બતાદે મેરા અખતીયાર કયસે હો,
ખફા જબ આપ હો દીલકો કરાર કયસે હો.
ચેનસે અબ યેહ બદલે હાલે ઝાર કયસે હો,
ખીઝાંજો આએ તો ફસ્લે બહાર કયસે હો.
ઉમંડ ઉમંડ પીઆ નયન હમારે નેહકા મહેં બરસાવત હય.

નઇ-કવ્વાલી. તર્જે-મઝહર.

સોચલે કાતીલ ન ગમહો મેરે મર જાને કે બાદ,
આદમી પચતાતા હય **હદસે**-ગુઝર જાને કે બાદ.
કરકે વઅદા વોહ ન આએ અપને ઘર જાને કે બાદ,
હાથ હમ મલતે રહે **મૌકા** ગુજર જાને કે બાદ.
હીજરકી શબભી મેરા એક મુનીસો ગમ ખ્વારથી,
મે અકેલા રેહ ગયા **દરદે જીગર** જાને કે બાદ.
મરહમે તસ કીનકે પાંઉમે થા પોશીદા નીમક,
આબલે ફીર ફુટ નીકલે **ઝખ્મ** ભર જાને કે બાદ.
સર જુદા હોતેહી ઉસને લેલીઆ આગોશમે,
વસ્લકે લુટે મજેહ હમને તો મર જાને કે બાદ.
કેહતે હય વો **છોડદો** હરદમ **શીકાયત** ગેરકી,
હમ ન આયેગે તુમ્હે દીલસે ઉતર જાને કે બાદ.

સચ ન માનેંગે ન માનેંગે વોહ મેરી દાસતાં,
હાં યકી લાએ તો લાએ મેરે મર જાને કે બાદ.
કોઈ સેહ સકતા નહિ મેરે શીવા ઉનકે **સીતમ**,
દેખના પચતાએંગે વોહ મેરે મર જાને કે બાદ.
અબભી કુછ હય વકત **મઝહર** તોબાહ ઇસ્યાંસે કરો,
વરના પછતાવોગે દુન્યાસે ગુજર જાને કે બાદ.

નઇ-ગઝલ —:▭:—

ગુએ હર ગુલમે **પરવર** **દીગાર** હે,
ગુનચે ગુનચેસે તું આશકાર હે.
જો મેહશરમેં પુછેગા મુઝસે **ખુદા**
તો યે કહેદુંગા મેં અપને સરકો ઝુકા;
તેરા બંદા એક યેહી ગુનેહગાર હે.—ગુએ૦
વો **મનસુર** અનલહક તો સુલીપર ચલા,
હકકે કહેનેકી દુન્યાસે પાઈ સઝા;
જો હે **આશીક** વો બાલાએ દાર હે.—ગુએ૦
ઉસને ઠોકરસે મુરદે દીયે હેં જીલા,
ખીંચી ખાલ બદનમેં દુરરે લગા;
છુટી ખુનકી બદનસે ફુવારહે,—ગુએ૦
પ્યાર કરતી હે આશકકો દીલકી લગન,
કૈસા વ **ફરહાદ** મારે પીરે કોહે બદન;
બીકા **યુસુફ** મીસર કે બઝારહે.—ગુએ૦
મેંને દુન્યામેં આ કરકે કુછ ન કીયા,
ઔર કીયાભી તો મેંને બુરાહી કીયા;
મેરે સરપર ગુનાહોકા ભાર હે.—ગુએ૦

તોફે-એ-મુમતાઝ—ગઝલ—

આવલેકી મોત કા હે વાકિયા યે દર્દનાક !
હાએ જીસકે **ગમસે** ખામે કાહે દીલભી ચાક ચાક !
મોટરોંમે જો ઉડા ફીરતા થા વો હે ઝેર ખાક !
એક હુમલેમેં કીયા સફ્ફાક **કાતી**લને હલાક !
કીયા કહુ કયું—જાનસે—અપની વો બીચારા ગયા !
ઈશ્ક કી દીવાનગી મેં બાવલા મારા ગયા !
હય જો રશ્કે હુર વો **મુમતાઝ બેગમ** ગુલ બદન !
ખુશ ખરામો ખુશ કદો ગુલ પય રહન ગુન્ચે દહન !
ખુશરૂ નાઝુક અદા નાઝ આફરી શીરીસુખન !
દીલરૂબા વ દીલ નવાઝો જાનવાઝે સીમતન !
ઉસકી ઉલફત હી મે આગા ઝાર ઔર બારા ગયા !
ઈશ્ક કી દીવાનગી મે બાવલા મારા ગયા !
ઈશ્કમે ઉશકી **હુકુમત** ઔર દોલત ભી ગઈ !
જાન ભી દી મુફતમે, હાથોસે ઈજ્જત ભી ગઈ !
વસ્લકી રાત ભી ફુરસત સુખે ઈસરત ભી ગઈ !
મુફસદોંકી દુશમનીસે ચાહકી પીત ભી ગઈ !
અલગરઝ સામાને ફરહત થા જો કુછ સારા ગયા !
ઈશ્ક કી દીવાનગી મેં બાવલા મારા ગયા !
વાલકેસર પર જો હે ગુલઝાર વો **મલબાર હીલ** !
હુસન કા મંનજર વો પુર અનવાર વો **મલબાર હીલ** !
ક્યુ ન હો મરગુબે હર **ઝરદાર** વો **મલબાર હીલ** !
હે ફરાહ બક્સ ઔર ફરહત બાર વો **મલબાર હીલ** !
પ્રય કે મર્ગ ઉસકે લીએ લેકર વહીં મારા ગયા !
ઈશ્ક કી દીવાનગી મેં બાવલા મારા ગયા !

ચર્ખ હે સુસદર વ હુસનુ **ઈશક** કી હે દાનોગીર !
ઉડ ગયા રંગે કમર ફીકા પડા બદરે મુનીર !
યે તગૈયુર દેખકર હયરાન હેં બરનાવ પીર !
કાંપતા હે ખોફસે હર એક **મોહતાજો અમીર** !
હાય કયસા આસમાને આજકા તારા ગયા !
ઈશ્ક કી દીવાનગી મેં બાવલા મારા ગયા !
કોઈ મફતુ હકપે કોઈ હુસને જાહીર પર નીસાર !
હય નહી હર એક સાને કુદરતે **પરવર દીગાર** !
ઈન કી લા બાતે જહાં કે હેં અજબ **લયલો નહાર** !
એક હાલત પર કીસકો ભી નહીં સબરો કરાર !
જીસકા યે ખાકા હય ઝેરે **ખાક વો પીયારા** ગયા !
ઈશ્ક કી દીવાનગી મેં બાવલા મારા ગયા !

કલામે–તાહેર–તખ્તે અદાલત.

અય માલીકાને તખ્ત વોહ, **દવલત** કહાં ગઈ,
નવશેરવાંકી અબ વોહ, **અદાલત** કહાં ગઈ.
વોહ માલ ઓર મનાલ વોહ હશમત કહાં ગઈ,
વોહ તાજ કીયા હુવા, વોહ **અદાલત** કહાં ગઈ.—**અય.**
ઉનકી વોહ પંજ રોઝા હુકુમત કહાં ગઈ,
શાહો–ગદાકી કબ્રમેં હાલત હય એકસી,
મજબુર બોલનેસે હય અયસી હય બે બસી,
ખામોશ **મકબરોમે** નહી આતી હય હસી,
કેહેતી હય રોકે કબરે **સીકંદર** પે બેકસી—**અય.**
વોહ દબદબા વોહ શાન વોહ શવકત કહાં ગઈ,
ફીર ઉસકા ગુરૂરમે આના કીધર ગયા.

નમરૂદ કા ખુદીકા **ઝમાના** કીધર ગયા.
જમશેદકા વોહ જશ્ન **શાહાના** કીધર ગયા.
કારૂં કા પુછીયે કે **ખઝાના** કીધર ગયા,
હાતમ કા પુછીએ કે **સખાવત** કહાં ગઇ.—અય.
ફીગારત હુઇ સીપા તું **જહુન્નમમેં** કયોં ગયા,
અય સલતન્ત તબાહા તુ **જહુન્નમમેં** કયોં ગયા.
અયશદાદ રૂસીયાં તુ **જહુન્નામમેં** કયોં ગયા,
કયસી યે ખુદાઈ કી તેરી **જન્નત** કહાં ગઇ.—અય.
કંપતેથે સબ ઝમીન **હુકુમત** કી ધુમથી,
ગુંજે થે આસમાન વોહ **નવબતકી** ધુમથી.
કરતા થા કુલ જહાન વોહ **અદાલત** કી ધુમથી,
હારૂન રશીદ જીસકી **ખીલાફત** કી ધુમથી.
પુછે કોઇ કે અબ વોહ **ખીલાફત** કહાં ગઈ.—નવ.
ઊલફતકા દમ જો ભરતે થે વો દાગ કીધર ગયે,
વોહ બાંકપન વોહ શેખી **નખરે** કીધર ગયે.
વોહ હુસ્નો નાઝ ઓર વોહ **ગમઝે** કીધર ગયે,
લયલાસે પુછયે કે વોહ **અસવે** કીધર ગયે.
મજનુસે પુછયે કે વોહ **મોહબ્બત** કહાં ગઇ.—નવ.
જો હુસ્ન કે હઝારો કરશમે દીખા ગયે,
અફસોસ ઈસ જાંસે વોહ મુફ્ત બકા ગયે.
કીડે મકોડે જીસ્મ કો સબ ઊનકો ખા ગયે,
વાંગે હસીન કુન્જે લહદમે સમા ગયે.
વોહ નાઝ કીયા હુવા, વોહ **નઝાકત** કહાં ગઈ—નવ.
બત ભેજ કદ બુલાયા **જહાનમ.** રસીદ ને,

કુફેમે જાકે સર દીયા **મુસલીમ** શાહીદને.
બચ્ચોપે ઉનકે રેહમ ન ખાયા **યઝીદ** ને
આલે નબીપે ઝુલ્મ કીયા ક્યોં **યઝીદ** ને,
ઝાલીમકી વોહ પન્જ રોઝા હુકુમત કહાં ગઈ.—નવ.
કમબખ્ત કમનસીબ બદ **અખતરને** ક્યા લીયા,
ઈબ્ને અલીકો મારકે **ખુદરસને** ક્યા લીયા.
લાઅનત ખુદાકી શીમરે **સીતમગરને** કીયા લીયા.
દારકા ખુન કરકે **સીકંદર** ને ક્યા લીયા.
લાલચ કીયાથા જીસકી વોહ **દવલત** કહાં ગઈ.—નવ.
પયદા હુવે **વલી** યે **જહાંન** જીસકે વાસ્તે,
પયદા હુવે યે બાગે **જીના** જીસકે વાસતે.
પયદા હુવે **કોનોમકાં** કીસકે વાસતે,
તાહેર બતા વોહ નુરકી સુરત કહા ગઈ.—અય.

નઈ–ગઝલ—ગઝલે–કવ્વાલી—

જબ હુસ્ને અઝલ અપની તસ્વીર બના લાયા,
પરદેસે વોહ હર જાઈ તકરીર બના લાયા.
ખુદ શમે અહે મેહફીલમેં રોશન હે હરએક દીલમે,
સર લેનેકો ખુદ કાતીલ ગુલ–ગીરબના લાયા.
ઉસ તુંર રચે પયચાંને અમલકો કીયા કયદી,
ક્યા ઈશ્કે મોહબ્બતકી ઝંજીર બના લાયા.
વાહ–દતસે વોહ કસ્સ–મેં કર અપને તઈ ઝાહીર,
હે બદ–ઝબે કુબરાકી તહરીર બના લાયા.
ઝીંદા કીયાં ખાદીમકો જબ એક નઝર દેખા,
ક્યાં આખીંકે તુ ઝાલીમ અકસીર બના લાયા.

ગઝલે-અમીર. —:▭:—

નદો **બોસા** નિગાહે લુત્ફ્હી પર દીલ **સનમ** લેલો,
તુમ્હારા માલહે તુમ દેકે કીમત બેશતમ લેલે.
ગલા **ખંજરપે** મેને રખદીયાતો આતેહી બોલે,
કરીગે **ઝુબ્હ** ડેરો ક્યું મરે જાતે હો **દમ** લેલો.
સુએ મયખાના આ નીકલે જો કાઝી દુખ્તે રઝ બોલી,
બડે **મુરશિદ** હેં હઝરત મયકશો ઉઠો કદમ લેલો.
ખબરહે હઝરતે **મજનું** કે આઇ નજરમેં **લયલા,**
ન પોંહચે હાથ મયમીલ તક તો નાકે કે કદમ લેલો.
અમીર ઉસ ઇસીયે દોરાંકો ખત લીખના હે જો તુમકો,
ખલકસે માંગલો **કાગઝ** અતારદાંસે કલમ લેલો.

ગઝલે-મફ્તુન-તર્જે-કવ્વાલી—

હંમ તુમપે મર રહે હેં **આશિક** હો તુમ કીસીકે,
દાવે તો દોસ્તીકા બરતાવ દુશમનીકે.
મુદ્દત કે બાદ આઇ હે આજ વસ્લકી શબ,
અંદાઝ અબ દીખાઓ, કુછ તો **હશીં-ખુશીકે.**
સરકાર ઇશ્કકે હેં કુછ કાયદે નીરાલે !
દુન્યાસે હેં અનોખો આબાદ બંદગી કે,
સાકી હે ઇદકા દીન, જી ભરકે અબ પીલાદે,
મુદ્દતસે તીશને લબહું અંરમાને મય કીશીકે.
મસતીમેં હાથ અપના સીનેપે ઉનકે પહોંચા,
ગફલતમેં યે મઝાથા કુરબાન બે ખુદીકે,
લબપર યે આહ ક્યસી ચહેરા યે ઝરદ કયું હે,
સચ સચ બતાઓ **મફ્તુન** આશીક હો ક્યા કીસીકે.

નાટકે-વિર કેશરી. —તર્જે-કવ્વાલી—

જબ્બદીલ ન હો કાબુમે, તો ક્યા મેરી ખતા હય, **યહ શાને ખુદા હય,**
સચ હય જો **મહોબ્બતમેં** કીસીને કહા હય, **આફત હય બલા હય.**
આઝારે મહોબ્બતસે, તો **અલ્લાહી** બચાએ, યેહ ગમ ન દીખાએ,
યેહ દર્દ વહિ હય, જીસકી નહી કોઇ દવા હય, **બેકાર દુઆ હય.**
સયદા કો લગે કોનસે અંદાઝ, તો દેખો, કુછ ગૌર તો કરો,
મરતા હય તો મરનેકે શીવા, કોન જીયા હય, **આખરકો ફના હય.**

નાટકે-શ્રી સિદ્ધ સત્યેન્દ્ર—તર્જે-ગઝલ-કવ્વાલી—

હુઇ હય દીલોજાનશે, મુઝે ઉલ્ફત **મહંમદકી,**
કે તડપતી હે દીલ મેરા, મુઝે ફુરકત મહમદકી,
મદીનેસે જો આતી હય, તો ઇતના પુછ લેતા હું,
સબા જલ્દી બતા કૈસી, તબીયત હે મહમદકી.
ન હમ **જન્નતમેં** જાયેગે, ન હમ **દોજખમેં** જાયેગે,
ખડે દેખા કરેગે હશ્ર મે સુરત મહંમદકી.
દરે જન્નતપે રીદવા જબકે, દરવાજા પેં રોકેગા,
તો હોગા હુકમ જાને દો, એ હય ઉમ્મત મહંમદકી.
મીટાયા કુફ્ર દુનીયાસે, બજાયા **દીનકા ડંકા,**
દીખાયા **નુરકા જલવા,** વો હય **તાકાત** મહંમદકી.
લહદસે આય ફરીશતો તુંમ કહાં જાતે હો બેઠો ભી,
જરા તમકીન હો બાતે કરો હજરત મોહંમદકી.
ગુલોંને રંગ તારોને ઝીયા રોઝે અઝલ માંગી,
પુકારા દીલ મેરા દે યા **ખુદા** ઉલફત મોહમ્મદકી.
ખીઆ જલદી **કયામત** આએ નિકલે આરજુ દીલકી,
પડેંહ **સલે અલ્લા** હમ દેખકર સુરત મોહમ્મદકી.

ગઝલે-એકસ. —:▭:—

યા આહમદે મુખતારજો આપ આએ હુએ હો,
અલ્લાહકી રહેમત કી તરાહ છાએ હુએ હો.
કોનેનકી તજ ઇનકો ચમકાએ હુએ હો,
મેહબુબી એ ખાલીકકી સનત લાએ હુએ હો.
ઉમ્મતકા **મોહંમદકી** સરેફ મીલ ગયા તુમકો,
ઇકરામે **ઇલાહીકે** સઝાવાર હો તુમ તો.
બખશીશકી ન કુછ ફીકર કરો હશર મે લોગો.
તુમ અપને ગુનાહ હો સે જો શરમાએ હુએ હો.
પાવોગે મુરાદોકી **ગોહર** ફેઝે નઝરસે,
ખાલી કભી જાતાહી નહી હે કોઇ **દરસે.**
જો ચાહેગે વો પાએંગે **યકીનન** ઇસી ઘરસે,
સરકારે મદીનેમે અગર આએ હુએ હો.
લોલાક લુમા શાને મોહંમદમે હે આયા,
યે રૂતબાકીસી ઓર **પયંબરને** ન પાયા,
મોલા મેરે દુનીયામે હે **અલ્લાહકા** સાયા,
તુમ ઉમ્મતી હક બાત પે ઇતરાએ હુએ હો.
અય તબઅ **મોહંમદકી** સના તુજસે હો બસબસ.
મદ દાહ હે ખુદ જીસકા **ખુદાવંદે** મુકદદસ.
કીસ ફકરસે કહેતે હે ફરીશતે ભીયે **એકસ,**
તુમ ખતમ રીસાલત સા નબી પાએ હુએ હો.

ગઝલે-મહેશર. —:▭:—

સુર્ખ જોડા ભેજતે હો કયું રંગાને કે લીયે,
ખુન આશકકા હે કાફી રંગ લાનેકે લીયે.

ઝુલ્ફે મુશકી રૂખપે જો ફેલાઈ હે **સૈયાદને,**
દામહે યે તાહીરે દીલકે ફસાનેકે લીયે.
હસરતે એક દો નહિ હે જો કે લીખ ભેજું કહી,
એક દફતર ચાહીયે દીલકે ફસાનેકે લીયે.
પેચો ખમ ઝુલ્ફમેં રેહ જાએં તો યે ઝીમ્મા મેરા,
દીજીયે મેરા દીલ યે ચાક શાનેકે લીયે
ખોફ ક્યા મનજુર ગર ઈસીયાં હે અપને બેહીસાબ.
શાફએ **મહેશર** હે ક્યસે બખ્શવાનેકે લીયે.

ગઝલે-હાજી એહમદ—નશિહતે ઇસ્લામ.

અય **મોમિનો** સુનો તુમ્હેં મરના જરૂર હે,
પ'ડતે રહો **નમાઝ** યે **કોલે હજુર** હે.
પ'ડને રહો **નમાઝ** તો ચહેરે પર **નુર** હે,
પ'ડતે નહિ **નમાઝ** તો અપની કસુર હે.
અપને કીયેકી ઝલ્દ સઝા આપ પાઓગે,
અય બે **નમાઝી** ઓ સિધા જહન્નમેં જાઓગે.
રોઝે જઝા જબતખ્ત પે બેઠેગા **કીબરીયા**,
ઉસવખ્ત ક્યા કહોગે તુમે આય ગી હયા.
શરમો હયાસે ઉસ ઘડી શરકો ઝુકાઓગે,
જન્નત ક્યા મિલેગે **જહન્નમ** મેં જાઓગે.
તોબા કરો ખુદારાં **નમાઝ** પ'ડા કરો,
મક્રો–ફરેબ વ જુઠ સે હરદમ બચા કરો.
મસજીદ ખુદા કા ઘર હે ઈબાદત કા કામ હે,
દુનિયાકા કામ કરના તો મુતલક હરામ હે.
પ'ડતે હે જો **નમાઝ** જમઅત સે સરબસર,

તૈયાર કર રહે હે વો **જન્નત** મેં અપના ઘર.
અખસાઇ ગેં **ખુદા** સે ઉસ શાહે રહેબરર,
મુસ્લીમ ઔર બુખારી મેં લીખી હે—યે ખબર.
જો તરક–કી **નમાઝ** વો નાશ હો ગયા,
જીસને પઢી **નમાઝ** વો પાસ હો ગયા.
પ'ડતે રહો **નમાઝ** બહેતર યે કામ હે,
દીને રસુલે પાકકા ઈસશે કયામ હે.
મત ખાવ સોર સોરકા ખાના હરામ હે,
યે દુવા **ખુદા** સે મેરી સુબહો શામહે.
પાબંદ **બે** નમાઝીકો કરદો **નમાઝ** કા,
ઔર ઉસકે દીલમેં શૌખ ભર દો **નમાઝ** કા,
નારજ અપની બીબીસે હોતે હો હર ઘડી,
કહેતે હો કામ ખુબ રોજ ઉસકો ઘડી ઘડી.
ઉસકો ભી કુચ્છ **નમાઝ** શીખાઈ કોઇ ઘડી.
તુમસે નિકાહ કરકે વો મુશિબત મેં હે પડી.
દેખો **નમાઝ** પ'ડના ન ઉસકો શીખાવોગે,
બીબી કે સાથ આપભી **જહુન્નમ** મેં જાઓગે.
અય મોમીન **નમાઝ** કો કરના ના તુમ કઝા.
કુરઆન મેં યે સાફ કહેતા હે **કીબરીયા.**
તલખી સે મરગકે લીયે હે એક એ દવા,
અંધેરી કબ્ર મેભી બસાયેગી વો **દીયા**
મરનેકે બાદ **હશ્રમેં** દુલહા બનવાએગી
સેરા નજીકત કા યેહી સરપે ઉડાયગી.
શીમરે લઇન સરકો જો તનસે જુદા કીયા,

ઉસ વક્ત મેરે **હુસેન** સીજ્દે મેં ઝુક રહા.
હકકી રઝા મે અપના વહી ઘર લુટા કીયા
દેખા યેહી હે પીયારી ઇબાદત **નમાઝ** હે,
ભુલે ના હમે તક વો નીયામત નમાઝ હે.
અય મોમીને **નમાઝે** • ખુદાસ મીલાયગી,
મરનેકે બાદ એહી **જન્નત** ખુલાયગી.
ખાલીક સે તુમકો રોજે જઝા બખ્સવાએગી,
જીતને સાથ અપના ઉન્હે લેકે જાએગી.
સારી એબાદતુ– મેં એબાદત **નમાઝ** હે,
અય મોમીનો એ **દીનકી હાલત** તમામ હે.
જો કુચ્છ કે મરતબાથા બતાયા **નમાઝકા,**
હોવેગા સરપે હસરતે શાયા **નમાઝકા.**
મજબુત પકડે હાથસે પાયા **નમાઝકા,**
એ મરતબા ખુદા ને બતાયા **નમાઝકા.**
પઢલો **નમાઝ** દીલસે તો હોજાવગે **વલી,**
ખીલ જાએગી ફીર આપકે દીલ–કી કલી કલી.
તારીફ દે શરીરકો અય મેરે **કીબ્રીયા,**
કરતા રહુ **નમાઝકી** તબલગી મેં જાબજા.
કરદો યે અપની જાનકો **ઈસલામ** પર ફીદા,
અય બે **નમાઝી** ઓ તુમસે યે કહેતા હું બરમલા.
ડંકા યે દીનકા હે બજાને કે વાસ્તે,
પઢલો **નમાઝે** ખુલદ મે જાને કે વાસ્તે

અઝલે–મુશાતાક— —:▭:—

ઉસને કહા ;કીસકા હે તું મયને કહા **બંદા** તેરા.
ઉસને કહા ચાહતા હે કીયા, મયને કહા **જલવા** તેરા.

ઉસને કહા યે તો બતા, શાને રૂખે ગેસુહે કીયા,
મયને કહા વદલેલ મુંહ વસમ્શ હે મુખડા તેરા.
ઉસને કહા કયાથા વોહ જો **મુસાને** દેખા તુરપર,
મયને કહા શમ્શુર દુહા બદરૂજદુજા જલવા તેરા.
ઉસને કહા તવહીદે હક કબસે હુઇ રોશન બતા,
મયને કહા અહમદ મેરે, જબસે બજા ડંકા તેરા.
ઉસને કહા તુને સુની મેરી સતાયેશ કીસ જગેહ,
મયને કહા **કુરઆનમેં** સબ વસફહે લીખ્ખા તેરા.
ઉસને કહા પેહચાનલે મય હું **મોહમદ મુસતુફા.**
મયને કહા **સલ્લેઅલા** કુરબાં હે શયદા તેરા.
ઉસને કહા અલતાફસે કર મુદદુઆ અપના બયાં,
મયને કહા જીસદમ મર પડતે હુવે **કલમા** તેરા.
ઉસને કહા તુ કોન હે ક્યા નામ હે યે તો બતા,
મયને કહા **મુશાતક** હું ઓર ખાકે પા શાહા તેરા.

ગઝલે-અફઝલ-તર્જે-કવ્વાલી—

કુરકતમેં **મોહંમદકે** મેરી જાંપે બની હેં,
બતલા—દો કહાં મેરા **રસુલે મદની** હે.
દીલ ખ્યાલસેં ઉસ માહે અરબકે હે પરેશાં,
જાન કેહતી હે કાલીબમેં મેરી જાંપે બની હે.
શક હોકે કમરને કહા **અલ્લાહકી** કુદરત,
ક્યા **ચાંદસી** સુરત તેરી માહે મદની હે.
તૈબાકા મેં બુલબુલ હું ચેહકતા હું **નબીજી,**
સરદાર દો આલમકા **રસુલે મદની હે.**
મીલ-જાયેં જો **અહમદ** તો કહુંગા યે મેં ઉનસે,
કુરકતમેં પીયા દેખો તો કયા મત યે બની હે.

મુજરીમ હૈં ગુનેહ–ગાર હૈં સબ કુછ વલે **અફઝલ,**
જન્નત હુય જગા જબ તેરી પર તવફે ગની હે.

ગઝલે–જોહત— —:▭:—

ક્યા નુરકી તસ્વીર થી તસ્વીરે **મોહંમદ**
ગાલીબ થી માહો મેહેરપે તસવીરે **મોહંમદ.**
તકદીરે કે **ઈલાહીસે** ન–કમ થી કીસી સુરત,
ઈસલામકે હર કામમેં તદબીરે મોહંમદ.
ગીરતી ન–કભી ચાહમેં **યુસુફકે–ઝુલેખા,**
ગર ખ્વાબમેં વોહ દેખતી તસ્વીરે **મોહંમદ.**
કાબએમેં બુતોંને કીયા **અલ્લાહકો** સિજદા,
પથ્થરમેં અસર કર ગઈ **તાસીરે મોહંમદ.**
લબ તક ન મસીહા કભી લાતે દમે કદમ,
સુન લેતે જો કાનોંસે વોહ **તકરીરે મોહંમદ.**
બાઝુયે **મોહંમદ** નહો ક્યું કાતે હે ખય–બર,
થી દસ્તે **યદુલ્લાહમેં** શમશીરે **મોહંમદ.**
નીકલે ન મોરે ખામસે ક્યું નાઅતકે મઝમું,
જોહતકી ઝબાં બન–ગઈ જાગીરે મોહંમદ.

નઈ–ગઝલ.—તર્જે–કવ્વાલી—

ગુલ બાગે તમન્નાકી ચુનચુનકે બીના ડાલી,
લાયા હું મદીનેમે મહેબુબે ખુદા ડાલી.
દરબારે મોહમદમે લે જાનેકે કાબીલ હો,
ચુનચુનકે તુ ઇસ ગુલફીલબાદે સબા ડાલી.
બર આઈ મુરાદે સબ અરમાન હૂવે પુરે,
ગરદન તેરે રોઝે પર જીસ વખત ઝુકી ડાલી,

દોજખસે બચાતેહી કવસર હમે પીલા પાયા.
અલ્લાહસે હઠ કરકે જન્નતભી દીલા ડાલી,
જન્નતકો ભલા તેરે રોઝસે કહા નીશબત.
આ દુસરી મદમેહી પહેલે યે બીના ડાલી,
જન્ન હમે મીલ જાએ યે આપકા સદકા હે.
હમને ના કોઈ એસી દુનીઆમે બીના ડાલી.
હરગીજ નહી માનુગા કહે દુંગા મે **મોહમદસે,**
તુને તો ફ્લકસે મેરી તુરબત ભી મીટા ડાલી.
લીલ્લાહ ખબર લીજીએ બીમારે મોહબતકી,
અબતો ગમે ફુરકતને એક આગ લગા ડાલી.
રોરા કે તેરે ગમમે દસીયાંકી સીહાઈ સબ.
આકા તેરે જમુ કો અસકુને બહાડાલી.

ગઝલે-(નીયર)—તર્જે-કવ્વાલી—

ખુદાયા કયસી મુસીબતોમે રહે **તાજ** વાલે પડે હુએ હય,
કદમ કદમ પર હમારે ખાતીર **સીતમકે** ભાલે ખડે હુએ હય.
હમારે **મહેમાં** જો આએ બનકર તો **જુલમ** કરને લગે હમીંપર,
ગઝબ હે અપને મકાંકે બાહાર મકાન વાલે પડે હુએ હય.
સરોંપે દુસ્મન ખડે હુએ હય, **ગલોંપે ખંજર** ખીચે હુએ હય,
દીલોમે **નશતર** ચુવે હુએ હય, જીગરમે છાલે પડે હુએ હય.
હજારોં બચોંસે બાપ બીછડે, વોહ તેગે કાતીલસે હોકે ટુકડે,
સુહાગનો સે સુહાગ ઉજડે, મકાંમે **તાલે** પડે હુએ હય.
હવા જમાનેકી બીગડી **નીયર** તો જુલ્મ હોને લગે હમીંપર,
સુનાએ ફરયાદ કીસકો જાકર, જબાંમે છાલે પડે હુએ હય.

ગઝલ— —:▭:—

અય મેરે દીલે **શયદા** જો તું હય વોહી મેં હું,
અબ કીશ લીયે પરદા હય જો તું હય વોહી મેં હું.
આયના ઉઠા કર વો ફીર અક્સ સે યું બોલા,
ક્યું બાત નહિ કરતાં જો તું હય વોહી મેં હું.
અબ કીસ લીએ અય પ્યારે અબ મુજશે રૂકાવટ હય,
મેં **મોજ** હું તું **દરીયા** જો તું હય વોહી મેં હું.
મેઅરાજમેં બાલીકને હઝરતસે યેહ ફરમાયા,
આ તુજસે નહિં પરદા જો **તું હય વોહી મેં હું.**

ગઝલે-લતીફ—તર્જે-કવ્વાલી—

પ્યારા હય ખુદા જીસ્પે વોહ ક્યા માહેલકા હય, **મેહબુબે ખુદા હય,**
કોનેનકા માલીક વોહી મહબુબ હુવા હય, ક્યા **સલ્લેઅલા હય.**
અય ખતમે રસુલ ખતમે નબુવ્વત હુઇ તુજપર, તુ સબકા હય **સરવર,**
તુજસા તો નબી કોઇ ન હોગા ન હુવા હય, બસ **નામે ખુદા હય.**
કુરઆન મોહમ્મદપે દીલો જાનસે મંય હું, **ઈમાનસે** મંય હું,
કુરઆન યે જાં ઉસપે યે દીલ ઉસપે ફીદા હય **નુરે ખુદા હય.**
યે જા કે સબા કેહના રસુલે અરબીસે-**મક્કી મદનીસે,**
બીમારે મોહબતકા તેરે હાલ બુરા હય, તુ જીસકી દવા હય.
અરમા હય **લતીફ** અબ તો યેહી. દેખુ **મદીના,** હજરતકા કરીના,
યા રબ વહાં પહોંચા તુ જહાં નુરે ખુદા હય, યે **મેરી દુઆ હય.**

ગઝલે-“ જલીલ ”—:▭:—

વોહ મોહબ્બત હી નહીં જીસમે રૂસવાઇ ન હો,
જબ તમાશા તુમ **હો ક્યું** દુનયા તમાશાઈ ન હો.

ચુપકે ચુપકે રોય તનહાઇ મેં હમ યેહ સોંચ કર,
જાન દેદો હિજર મેં પર ઉનકી રૂસવાઈ નહો.
વોહ શબે વાઅદા જો આએ દેખ કર મેં ડર ગયા,
જાન લેનેકો દુલહન બનકે કઝા આઇ નહો.
સો મોહબ્બતે હી નહીં અબ વો ઈનાયતે હી નહી.
મુજ સે મિલને કી કસમ ઉસને કહી ખાઈ નહો,
મુજકો અપની બઝમ મે દેખાતો બોલે ગએર સે,
કઓન હય ઇસકો નિકાલો કોઇ સઓદાઈ નહો.
અય 'જલીલ' અબતો દોઆ હય રાતદિન હકસે યેહી,
રંજ હો તકલીફ હો આફત હો તનહાઇ નહો.

ગઝલે–હકીમ. —:▭:—

હુરો ગીલમાં સર ઝુકાતે હૈં બડી સરકાર હૈ.
મરહબા સલ્લેઅલા કેયા સાબીરી દરબાર હૈ.
હોં અતા મુઝકોભી રંગે સાબીરી સાબીરી પીયા,
મં ફકીરે બેનવા, તેરી સખી સરકાર હૈ.
ક્યા બતાવું મેં નીશામેં અપનાં મુરગાને ચમન,
સાબરી બુલબુલ હું ઓર કલીયર મેરા ગુલઝાર હૈ.
હો નઝર એક પ્યારકી મુઝપર કેમેં બે આસ હું,
અય નબીકે લાડલે તુમપર ખુદાકા પ્યાર હૈ.
મેરી કીસ્મતકા બદલ દેના અલી અહમદ પીયા,
આપકો આસાન હે મવલા–મુઝે દુશવાર હૈ.
અય શરાબે સાબીરી કયા કૈફ હે વલ્લાહ તેરા,
મસ્ત હે કોઇ કોઇ બેખુદ કોઈ સરશાર હે.
લે ચલ અય શોકે ઝીયારત જાનીબે કલીયર મુઝે,
ફુરકતે સાબીરમેં અબ જીના મેરા દુશાવર હૈ.

અય જમાલે રૂએ સાબીર વાહ કહેના તેરા,
દીલ હે બેખુદ આંખ મહવે લઝ્ઝતે દીદાર હે.
ક્યા પ્યારા નામ હે સાબીર પીયાકા અય હકીમ,
મેરી એક જાને હઝી કુરબાન સો સો બાર હે.

ગઝલે–બેદમ. તર્જે–કવ્વાલી—

મેં વો દીવાના તેરા અય રશ્કે **લયલા** હો ગયા,
શીકલપર મેરી તેરી–સુરતકા ધોકા હો ગયા.
આઈના બાતેમેં જાતે જાતે યે ક્યા હો ગયા,
આપ અપની શીકલકા હમકો તમશા હો ગયા.
નામ થા **મયખાર** જીનકા બન ગયા **સાકી** વોહી,
જગ મયે પુર કયફ્સે–લબરેઝ મીના હો ગયા.
તેરે છુપનેમેં ભી અય પરદેનશીં એક લુત્ફ હે,
દેર થા જો ઘર તેરે છુપનેસે **કાબા** હો ગયા.
તુમ અકેલે ઓર કીતને ખેલ ખેલે દેખીયે,
એક લફ્ઝે કુન કહા ઓર કુનસે ક્યા ક્યા હો ગયા.
હો ગયા **બેદમ** મરીઝે ગમ તો આકર કબ્ર પર,
હસ કે ફરમાને લગે ઈસા–કે હાં ? અચ્છા હો ગયા.

ગઝલે–કાફી— :▭:—

દીલજાનસેં **ફીદા હું, ચાહે બોલો યા ન બોલો.**
કુરબાન હો રહા હું, ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તેરી ગલીમેં આયા તેરે ઇશ્કને સતાયા,
બદનામ હો રહા હું, ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તેરે ઇશ્કકી **કટારી**, દીલપર લગી હુએ કારી,
જખમી મેં હો રહા હું, ચાહે બોલો યા ન બોલો.

તેરે ગલેકા ગજરા મેરે ગલેમેં ઠએરા,
ગલે હાર હો રહા હું, ચાહે બોલો યા ન બોલો.
સીબ્લીતે ફુલમારા, મન્સુર જા પુકારા,
સુલીપે ચડ રહા હું, ચાહે બોલો યા ન બોલો.
મુરદેકો ઝીંદા કરેકે, દમ કુમ્એ ઈઝ્‌ની પ'ડકે.
મુજરીમ મએ સરપર. પહોંચા મએ દરપે મરકર;
બલહાર હો રહા હું, ચાહે બોલો યા ન બોલો.

નઈ–ગઝલ. —.▭:—

વો જબ નુરે યખસાં યહાં બનકે આયા,
તો ઈમાન દીલકી વાહ જાં બનકે આયા.
કીસીકે થા લબપર મસરતકા નારા
કીશીકે ઝબાંપર ફુંગા બનકે આયા.
કુઈ સર ન ગુ તેગે કસરાએ કેસર,
વોહ જીસદમ અરબકા જવાં બનકે આયા.
સબે કુરબ યે સાને મહેબુ બયત થી,
કહાંસે ગયા ઓર કહાં બનકે આયા.
કીસીકા વીલાયત કીસીકા કરામત.
કીસીમે એને અયાં બનકે આયા.
વહાં અકલ ફૂલથા મગર યહાં ભી ફરરખ,
બ હુકમે ખુદાએ જહાં બનકે આયા.

ગઝલે–મુશા—તર્જે–કવ્વાલી—

કોઈ પીરાકેજાના દીલકો સતા રહા હય,
સીનેસે દમ નીકલકર, આંખોમે આ રહા હય.

જલવા દીઆ દીખા કર, રૂખકો છુપા રહા હય,
દેખો હસા હસા કર, ઝાલીમ રૂલા રહા હય.
ફસ્લે બાહાર આઈ, મસ્તો કો આપને સાકી,
સાગીર પીલ. પીન. કર, ખુદ બના રહા હે.
બંકે નિગાહે ઉનકી અબ્રુકે રવાં હમારા,
વો લગા રહી હય ઔર યે બુઝા રહા હય.
રફતાર મય ફીતના, ફીતને મય શેરે મેહસર,
જગતે સુલા રહા હય સોતે જગા રહા હય.
મય માગતા હું બોસા વોહ દે રહે હય ગાલીં.
યે લેને દેના કૈસા તુરકે દીખા રહા હય.
અબરૂકા એક ઈસારા મુજકો દીખાદે મુશા,
આંખો મય દુશ્મનોકી છુરીયાં ચલા રહા હય.

ગઝલે-મુસ્તફા-તર્જે-કવ્વાલી—

ઊસીકા ભીલા હય ખુદા ચુપકે ચુપકે,
જો કરતા હય અહો બુકા, ચુપકે ચુપકે.
જો કરદે ફના ઈસ બકા જાહીરીમેં,
તો હો જાય વસ્લે ખુદા ચુપકે ચુપકે ચુપકે.
જો હય મેરી હાજત—દિલી જલ્દ ઉસ્કો,
ઈલાહી તું કરદે રવા ચુપકે ચુપકે.
ગુનાહ જો કે કરતે હંય પોશીદા શખ્સે,
સજા ઉન્કો દેગા, ખુદા ચુપકે ચુપકે,
બડા મરતબા ઉસ્કો મહેશરમેં હોગા,
જો દેતે હય રાહે ખુદા ચુપકે ચુપકે.
કુલ ઉમ્મતકે ખાતિર નિમાઝોમેં હકસે,
દોઆ કરતેથે મુસ્તફા ચુપકે ચુપકે.

ગઝલે-બેકસ— —:▭:—

પીસવાદે મેં કે ફસલ અબ આઈ બહારકી
સાકી તુજે કસમ તેરે પરવર દીગારકી.
ઉસ શોખસે નઝર જો કભી ઙાને ગારકી,
બરછી નીગાહકી ઉસને કલેજેકે પારકી.
કાબેસે હય ગરજ ન સનમ ખાનેસે ગરજ,
સીજદા કીયા જહા મીલી તસવીરે યારકી.
તાબે તજલ્લીએ રૂકે જાના ન લાસકા,
રંગત હવામે ઊડ ગઇ સબ લાલા ઝારકી.
મકતલમે હમતો કતલકી હોનેકો આએથે,
ક્યું રૂક ગઈ કીતીલસે તલવાર યારકી.
બોસે સબે વીસાબ લીયે ઈસ કદરકે વો,
કહેને લગે કે ખાઈ કસમ અબતો પ્યારકી.
તકદીર ઓજ પર હુઈ બેકસ ખુદાકા શુકર,
આદમ હે આજ બાદેપે ઉસ ગુલ ઓઝારકી.

ગઝલે-મુસા—તર્જે-કવ્વાલી—

ચીખતી હંય બુલબુલેં સુના ચમન રહે જાએગા,
અય ગુલો મીલ લો ગલે—વર્ના મહન રહે જાયેગા.
ચાર દિનકી ચાંદનિ, આખર અંધેરી રાત હય,
સબ ફના હો જાએંગે સબ જુલ મનન રહે જાએગા.
હંય યહે ગુલફાની ન ઈનસે દિલ લગાંઓં બુલબુલો,
આએંગી બાદે ખિજાં, સુના ચમન રહે જાએગા.
મંય વોહ આશિક બા વફા હું સુનકે મેરા ઇન્તેકાલ,
દેખ લેના હાથ મલતા, ગુલબદન રહે જાએગા.

દફન કરકે સબ ચલે જાએંગે મુજકો આશના,
કબ્રમેં બસ સાથ અરમાનો મદન રહે જાયગા,
હે ચૂકી વઅદા બિમારી, માનલો અબતો કહા.
ગરદિસે હિજરે સનમમે હી જે મુસા મર ગયા,
સરપે તેરે ખુન અગ સર્મે ફોહન રહે જાયગા.

ગઝલે-ઠુમરી—રાગ-દેશ—ઉસ્તાદી—

સુનો તુમ યાર પરદેશી. બચન કયસે નીભાવોગે-હો.—બચન.
નદીઆં જોરસે બેહતી કવૈયાં સુજ ના પડતી,
પોકારૂં અપને હેમ્મતકું લગાદે પાર મેરી નઈઆ.—સુનો.
બાલપણ ખેલમે ખોયા જુવાની નીંદ ભર સોયા,
બુઢાપા દેખકે રોયા, નબીજી આસરા તેરા.—સુનો.

ગઝલે-નૈયર.—કવ્વાલી—અલ્લાઅનિદજાન—

છુપા છુપા કે લેલીયા દીલ, અયસાં દીલબાર કોન હે
કુછ નઝર પડતી નહી, પરદે કે અંદર કોન હે.
સગે અસવદ રખકીયા ઓર ખુદ મદીના જાબસે,
યે ખબર હોતી નહી કાબએ કે અંદર કોન હે.
રોકતી હે દાઝે રીનહાંસે શરીઅત કયા કહું,
યા રસુલિલ્લાહતુ અલ્લાહો અકબર કૌન હે,
યા નબી તુઝસે બને લાખો નબી સાહેબ વલી.
અયસા હાથોંકા સખી દીલકા દીલાવર કોન હય.
સબસે અવ્વલ સબસે આખીર સબસે અફઝલ હય તું,
અંબીયામેં યા નબી તેરે બરાબર કોન હે.
પીરકી દીલ પર નઝર હે સબ ઉસે માલુમ હે,
જાનતા હે. કોન યે ગુમનામ નૈયર કૌન હે.

ગઝલે-સુલતાન—તર્જે-કવ્વાલી—

શાને **નબી** તુમહીં હો જાને **અલી** તુમહી હો,
અજમેર વાલે **ખ્વાજા** હીંદલ વલી તુમહીં હો.
પાતે હેં જીશકે દરપર સાઈલ તમામ મકસદ.—
અયસે કરીમ **નામી** અયસે સખી તુમહીં હો.
ઇસલામકી હીમાયત લારેબ કીહે તુમને,—
બેશક **મોઈનેદીને** પયગમ્બરી તુમહીં હો.
પીરાને ચીશ્ત જીસપર કરતે હેં ફખ્ર હરદમ,—
વોહ દુસરા નહીં હે વોહ એકહી તુમહીં હો.
હાજત તલબ તુમહીસે હોતે હે અહલે મકસદ,—
મુફલીસકો અપને દરપર કરતે ગની તુમહી હો.
સુલતાનકી તરેહસે મદદાહ હે જમાના,—
અયસે ગરીબ પરવર નામી વાલી તુમહીં હો.

(બુલબુલે બંગાલી)—ગઝલે-કવ્વાલી—

શીરીં જમા ફુટ હે **ફરહાદકે** દહનમે,
લયલા પુકારતી હે **મજનુકે** પેરહનમેં.
ઈતરો મલાલ મલકર હલકેમેં **ચાર** બેઠા,
બુલબુલ પકડને આયા સૈયાદ **અંજુમનમેં**.
આયાથા બુલબુલોંકી **તકબીરમેં** ગુલોને,
હસહસકે માર ડાલા સૈયાદકો **ચમનમેં**.
ચશ્મે સીહાયસે તેરી પરદેસે બતાકે,
તાલીમ હોને આયા શીતના ફરેબ પનમેં.
બાઝારે **મીસ્રમેં** ચલ **યુસુફકા** સામાના કર,
ખોટે ખરેકા પરદા ખુલ જાયેગા **ચમનમેં**.

ઓસમેં લબકે હંસકર પર્દા દીખાયે ઉસને,
બીજલી ગીરાઈ મુહપર તકદીરને **ચમનમેં**,
કોઇ નહીં હે તેરા મકદુર હો તો **આતશ**,
દે રખ અજુરા દસ્તે ગરસાલે ગોકનમેં.

ગઝલે-બેદમ-તર્જે-કવ્વાલી.

લયલાકો તુને અગાર **મજનું** બનાકે મારા,
ક્યસે શકીસ્તા દીલકો દરદર ફીરાકે મારા.
ફેરા હય પથ્થરોંસે સર કોહકન કા કીસીને,
મનસૂરકો અનલહક કીસને કહા કે મારા.
અયાર તેરી ક્યા—ને રંગીયા બયાં હો,
બુત બનકે આપ હમકો **કાફર** બનાકે મારા.
ગર બનના ગર્જ બલાસે એ દીલ નહી ગમ ઉસકા,
કર ફુકર ઉસને અપના બન્દા બનાકે મારા.
સબ **ભર** રખ્ખા ખીયાલે ગેસુમે ઉસે **બેદમ**,
ઔર સુબ્હ હમકો રૂખસે પરદા ઉઠાકે મારા.

ગઝલે-હાફીઝ—તર્જે-કવ્વાલી—

માહમેં ગર આપ હેં તો શમેઅ **નુરાનીમેં** કૌન,
શમેઅમેં વાહ હે અગર રેહતા તો **પરવાનેમેં** કોન.
કાહેકો **શેખો-બીરહમન** ઢુંઢતે ફીરતે હો તુમે,
ગર **ખુદા** બસતીમેં રેહતા હે તો વીરાનેમેં કૌન.
ગર કીસીસે ક્યું ઝગડતે હો શદા પીકર **શરાબ**,
ગર ખુદા મસ્તોમેં રેહતા હે તો ફરઝાનેમેં કૌન.
જાકે તુમ દેરો હરમમે ઢુંઢતે હો કીસ લીએ,
ગર ખુદા મસજીદમેં રેહતા હે તો ફરઝાનેમેં કૌન.
હે યે મંઝીલ સખ્ત તર સમઝો ઇસે **હાફીઝ** જરા,
બે-ખુદીસે **બા**-ખુદી બેહતર હે આ-જાનેમેં કૌન.

ગઝલે-કવ્વાલી. —:▭:—

મજાહ દેતે હે ક્યા યાર તેરે બાલ ઘુંઘરવાલે,
તેરે બાલ ઘુંઘરવાલે તેરે બાલ ઘુંઘરવાલે.
પહેલેકી મુઝસે તકરાર આપ તું ક્યાં કરતા હય પ્યાર,
તેરી તરફસે **યાર** મેરે દીલમેં પડ ગયે છાલે.
તેરી બાત હે જંજાલ મેરે દીલમેં આયા ખીયાલ,
આપની જુલ્ફો કો સંભાલ, આ **બેકરાર** બનનેવાલે.

ગઝલે-મઝહુર—તર્જે-કવ્વાલી—

દીલો જાન મેરા લેકર **દીલબર** કહાં ગયોરે,
મુજકો બનાકે **મુઝતર દીલબર** કહાં ગયોરે.
કાબેમેં તુજકો ઢુંઢું યા બુતકદેમેં અય જીત,
જાઉં કહાં કહાં પર **દીલબર** કહાં ગયોરે.
ફુરકતમેં ઉમ્ર **પરીકે** દીવાના વાર બનબન,
કેહતા યેહી હું દરદર **દીલબર** કહાં ગયોરે.
અબતો ખબર લો આકર વોહ ઇશ્કકે જીગરપર,
કારી લગાકે **ખંજર-દીલબર** કહાં ગયોરે.
દીખલા વોહ અપની **સુરત** જો નુરકી હય મુરત,
બે પરદા અબ શરાવર **દીલબર** કહ ગયોરે.
ઉલફત બડહાકે પ્યારે હમસે **હુએ** કીનારે,
હયરાં બહોત હે **"મઝહુર" દીલબર** કહ ગયોરે.

નશાતરે ઉલફત—ગઝલે-કવ્વાલી.

તેરે **જોગ** મે પહેનીકફની મેરે બાંકે જવાને મદની
તેરે નૈનોસે નુર ટપકતા, પટકા કમર મે નણુ વતકા.

અલ્લાહરે નાઝુક બદની, મેરે બાંકે જવાને મદની.
મેરે બાંકે રંગીલે **સૈયાં**, મય પડું હું તોરે પૈયાં.
કીજે ન મેરી દાસ શાકની મેરે બાંકે જવાને મદની.
હર **ફુલમે** તેરી **બુ** હય હર રંગમે **તુંહી** **તું** હય,
તુજે **ચંપા** કહું ગા સમની, મેરી બાંકે જવાની મદની.

ગઝલે-અકબર.

—:▭:—

તાઝીમસે લેતા **હે** ખુદા નામે **મોહંમદ,**
કયા નામ હે અય **સલ્લે** **અલ્લા** નામે **મોહંમદ.**
સીજદેમેં રહા દસ સો બરસ સર ન ઉઠાયા,
જીસ વખ્ત **કલમ** લીખને લગા નામે **મોહંમદ.**
ડરતાથા **ગુનાહોંસે** મેં **રહમતને** નીંદા દી,
ગાફીલ તુ કહાં ભુલ ગયા નામે **મોહમદ.**
કુરઆનમેં **જન્નતમેં** સરે અર્શ સરે લોહ.
કીસ શાનસે **ખાલીકને** લીખા નામે **મોહંમદ.**
હે ઉસપે હરામ આગ **જહન્નમકી** અઝીઝો,
જીસ શખ્શકે હો દીલ પે લીખ નામે **મોહંમદ.**
અકબર **તું** બચા ચાહે અગર નારે મકરસે,
સીનેકે નગીને પે **લીખ** **ખુદા** નામે **મોહમદ.**

ગઝલે-મહમુદશાહ—તર્જે-લાવની.

કૌનો **મકાંમેં** **અહમદ** દુલ્હા રૂપ નીરાલા લાયા **હે,**
અપન અરબમેં દેખ જરા તું રબમેં ક્યસા **સમાયા** **હે.**
ઇન્ના ફતહનકા **તાજ** પેહનકર નસકુન મીનાલ્લાકી સહેરૂ ઉઠાકર,
કુલમયે હક વહદતકાં **ઘર** **ઘર** ઉસને **ડંકા** બજાયા **હે.**

અરબા અનાસીર **ખાકી** પુતલા **આદમ** જીસકા નામ ધરી,
જયસે થે વયસે ઉડ ગયે ઓર શિસમેં કયસા સમાયા હે.
રહ-મતે આલમ બનકર આયે, દોનોં જહાંકી બખશીશકો,
શબ્બીર શબ્બરકો ઝામીન દેકર **ઉમ્મતકો** છુડાયા હે.
આઈના ફના દીશ શેખકા **મહમુદશાહ** હો જીન્કો નસીબ,
જીસને **ઇશ્કે-હબીબે-ખુદા**, ગર દીલમેં અપને સમાયા હે.

ગઝલે-અકબર-કવ્વાલી—

અર્શપે તુમહો ફર્શપે તુમ હરશયમેં બસઈયાં તુમહી તો હો,
લાવારીસકે વારિસ તુમ, દર્દ સુનઈયા તુમાહી તો હો.
બુલબુલમેં તુમ જાકર ચેહકે, ફુલમેં **બુ** બનકર મેહકે,
હર હરદેકી અદામેં અય દાતા **શામ શુનઈયા** તું મહી તો હો.
શુલીદી **મનસુરકો** તુંમને સરમદકા સર ઉડવાયા,
ફાઅબુદની કે બોસ્તામે તુમ બોલે, રંગ રંગઈયા તુંમહી તોહો.
યુનુસકો માહીએ નીકાલા **અતિશ** કો ગુલઝાર કીયા
યુસુફકો ચાહે કિનઆંમેં, ફિર બધઈહી યા તુમહી તો હો.
તુમહીને અઝધરકો મારા હે, તુમહીને ખયબરકો લુટા,
શેરસે સલમાં કો બચાયા, અયસે **સિપઈયા** તુમહી તો હો.
ચાંદસે દો ટુકડે કર ડાલે, **સુરજકો** ઉલટા ફેરા,
બિછડે થે **આદમ-હવ્વાસે**, ઉનકે મીલઈયાં તુમહી તો હો.
જલદી આવો મદદકો **વારિસ**, નઈયા ડુબી જાતી હય,
તુમબિન કિસ્સે કહે-યે-**અકબર**, ઈસકે ખેવઈયા તુમહી તો હો,

ગઝલે-દાગ—તર્જે-કવ્વાલી—

ગર હો ઝલક બાહમ ઈનશાન કરકે ભૂલે,
એહસાનકા મઝા હે એહસાન કરકે ભૂલે.

નશાતરસે કમ નહીં કુછ છેડહે આરઝુકી,
આશીક મીઝાજ ક્યું કર **અરમાન** કરકે ભુલે.
અપને કીયેપે નઝાં-હો, આદમી ન હરગીઝ,
તાઅત—હો—ઇતાઅત, ઇનસાન કરકે ભૂલે.
ખુદહી મુઝે બુલાયા ફીર બાત ભી ન-પુછી.
વોહ **અંજુમનમેં** અપની **મેહમાન** કરકે ભુલે.
અબ ઇશ્કકા સહીફા યું દીલસે મીટ ગયા હે.
જીસ તરેહ ય.દ કોઈ, **કુરઆન** કરકે ભુલે
અય દાગ અપના એહસાન રખ્ખેગા કાતીલ,
વોહ ઔર મેરી **મુશકીલ આસાન** કરકે ભૂલે.

ફેનોગ્રાફ ગાયન-(જલશા સંગ્રહ)-કવ્વાલી-ગઝલ.

તુને પીતકા વાયદા કરકે પીઆ, મોસે પ્રીત લગાના છોડ દીયા.
વોહ મહેરકી અંખીયાં ફેર લીની. હરદમકા આના છોડ દીયા.
જરા દરસ દીખાકે બોલો સજન, તોરે બાલોપે વારૂં સબ તનમન,
તેરે ઇશ્કમેં ખોયા સારા જોબન, મેંને અપના બીગાના છોડ દીયા.
ઇસ ચાહસે પેહલે નેહ લગા, ઔર મનકો મેરે ફેર લીયા,
અયસે બસે કીસ દેશમેં જા. જો ઇસ દેશકા આના છોડ દીયા.
જાયેં એરી સખી અજમેરકો. ચલ જહાં અપને પીયાકા બાસા હય.
પીઆ બીના કુછ ભાવત ના. મેંને દીલકા લગાના છોડ દીયા.

ગઝલે-તજમ્મુલ—શાને-ખ્વાજા—

દીલકો લુભા રહી હે **ખ્વાજાકી** પ્યારી સુરત,
હયરતમેં લા રહી હે **ખ્વાજાકી** પ્યારી સુરત.
ફીર-લે રહી હે ચુટકી દર પરદા મેરે દીલમેં,
ફીર યાદ આ રહી હે **ખ્વાજાકી** પ્યારી સુરત.

ઉશશાક સોઝે ગમસે **હેં** બહુરે દીદ જલતે,
તનમન જલા રહી **હે** **ખ્વાજાકી** પ્યારી સુરત.
બેહોસ **હો** રહે **હેં** તાલીબ દમે નઝઝારા,
ક્યા **હોશ** ઉડા રહી **હે** **ખ્વાજાકી** પ્યારી સુરત.
ક્યુંકર નઝર ન આયે આબાદ ઝુંપડા યેહ,
દીલમેં બસા રહી હે ખ્વાજાકી પ્યારી સુરત.
હસરત નીકલ રહી **હે** દીદારકી **તજમ્મુલ**,
કિસમત જગા રહી હે ખ્વાજાકી પ્યારી સુરત.

(નવનેહાલે ગુલસન)—તર્જ–ગઝલ–કવ્વાલી—

યે ક્યસે બાલ બીખરે **હે**, યે સુરત ક્યું બની **ગમકી**,
તુંમ્હારે દુશ્મનોકો ક્યા, **પડી** **હે** મેરે **આતનકી.**
મઝા હસીમેંહી આતા **હે**, **નમક** **છીરકો** **નમક** છીરકો,
કસમ લેલો નહિ આદત, **મેરે** **ઝખ્મોં** **કે** **મરહમકી.**
શીકાયત કીસશેં ક્યા કીજીએ, હય ક્યા ઉલટા ઝમાનાં **હે**,
બડાયા **પ્યાર** **જબ** **હમને** **માહબ્બત** **આપને** **કમકી.**
ન મીલયેગા ન મીલયેગા, કોઇ **હમ** મર ન જાએંગે,
ખુદાકા **શુક્ર** **હે** પેહલે કે–મોહબ્બત આપને **કમકી.**
ખુદા જાને તુમ્હેભી, રહેમ આતા **હે** ગરીબોં પર,
પસે પરદહ તો મોહલ્લત, નહિ મીલતી કોઇ **દમકી.**
વહાં જાતે **હો** **થમ** **થમ** કર, ચલો એશીભી ક્યા જલદી,
ખુદા રખ્ખે તુંમહી તુમ **હો**, નજર પડતી **હે** **આલમકી.**
જીસ **રંગમેં** **અય** **યાર** **સુજે**, **તું** **નઝર** **આયા**,
એસા **કોઇ** **ગુલભી** **નહિ**, **ખુશરૂ** **નઝર** **આયા.**

ગઝલે-મીંરાશાહ.

—:▭:—

સદા દીલમે તસવ્વુર હે **અલાઉદ્દીન સાબીરકા,**
વઝીફા નામ બેહતર હે. અલાઉદ્દીન સાબીરકા.
કલામે હુસેન નુરાની જમાલે જલવા રેહમાની,
મીસાલે માહે અનવર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા.
શરીફે અફ્રૂતા આખીર રહી હે ઝાહીરો બાતીન,
સહરા **રોજે મેહશર** હે. અલાઉદ્દીન સાબીરકા.
જીસે ખ્વાહીશ હો ફરમે વાસીલે હક જાતે મે અલાકી,
ચલા આવે ખુલા દર હે. અલાઉદ્દીન સાબીરકા.
મરીઝે નાતવાં હું મુનિમા હમ દમ નહી કોઈ,
દો આલમમેં વે.કી ઘર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા.
સગે દરબાર આજીઝ હું બાહાં વ મંજુર **મીરાંશાહ,**
સબ માકીને જહાંધર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા.

નાટકે—વતન-બંસરી—

ખોલ કર આંખે જો દેખા તો યહાં કુછ બી નહી.
મા સીવાએ રંજો **હસરતકે** યહાં કુછ બી નહીં.
હમ અજલસે સુનકે આએથે બહોત તારીફ પર,
આકે જબ દુનીયામેં દેખા તો યહાં કુછ બી નહીં.
પૂછા **દારાસે** કહો દુનીયાસે તુમ ક્યા લે ચલે,
દસ્તે હસરત મલ કે બોલા મહેરબા કુછ **બી** નહીં.
ફલતો ઉડતે થે ફરે રે આજ ઉનકી કબ્રપર,
ના મુરાદીકા હય ઝુંડા ઔર નીશા કુછ બી નહીં.
રંજ હોગા દેખ લોગે પ્રેમકી **તુરબત** અગર,
ખાખ મીટ્ટી કે સીવા બસ **હું ન હાં.** કુછ બી નહીં.

—:▭:—

ગઝલે–સાદીક.

ચીતમકો કયુ કર મનાઉ,
સખીરે મંએ
યેહ આતી એ જીમેં કે **જોગન** કહાઉ.
છુપાકર સનમ મુજકો ઓ અસાહી હેમ,
તો લાઓ ભબુત અપને મુંહ પર લગાઉ.
તરેહસે અબ,
મનાઉ **ચીયાકો** મએ કીસ કીસ
યેહ દર્દે **જીગર** જાં મંએ કીસકો સુનાઉ.
પીવ પીવ કહે સરકે બલાંક અપને,
મંએ બઢાઉ.
ઉદાસન કહાઉ **જટા**
હો ગલે ડાલ [illegible],
ફીરૂં મંએ નગર
જઈ બએઠુ દીલકી મય ધુની જગાઉ.
સાદીકકો ઉસ બીન,
નહી કામ કુછ બગેર
દીલકો અપને રીઝાઉ.
ફુલે નામ અગર

તમામ શુદ

ડીટેકટીવ વાર્તાઓ

ચાર લાખની ચોરી	૦ ૮ ૦
માર્ડીની વીંટી મરીયમ અથવા ડાકુની દીકરી	૦ ૧૨ ૦
ડીટેકટીવ કનેરા અથવા ખૂની કે ભેદીન	૦-૧૨ ૦
ચોરનો ભેદ	૦ ૮ ૦
લાલનો ભેદ	૦ ૬ ૦
ધનમાળાનો મુગટ અથવા ચમકદાર ખૂન	૧ ૦-૦
અઠંગ ... અથવા, ચાલાક ચોર	૦ ૧૨ ૦
... કે ખૂન	૦ ૪ ૦

નવીન વાર્તાઓ

... અને ...	૦ ૪ ૦
...	૦-૬ ૦
બેદી રાજકુમાર	૧ ૮ ૦

જાદુ હુન્નર

ફકીરશાસ્ત્ર	૧ ૪ ૦
હુન્નર ...	૧ ૬ ૦
જાદુકળા	૧ ૦ ૦
જાદુકપટ	૦ ૬ ૦
ભયંકર ભૂતાવળો	૦-૬ ૦

દરેક બુકો વી. પી. પોસ્ટથી રવાના કરવામાં આવશે. માલ મંગાવનારાઓએ પોતાનું સરનામું હમેશા ચોખ્ખાં અક્ષરે લખતાં રહેવું. દરેક માલની કીંમત વિગેરે પોસ્ટેજ ખર્ચ વધુ. વાંચવાલાયક બુકો મળવાનું ઠેકાણું —

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર.

ગોપીતળાવ સુરત.

સુરત બરાનપુરી ભાગળ, ભાજીવાળી પોળ, અનાવિલ લોજની બાજુમાં
આવેલા શ્રી "અનાવિલ બંધુ" પ્રો. પ્રેસમાં ગોવિન્દજી
ડાહ્યાભાઈ નાયકે છાપ્યું.